

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 58. S. Leodegarii Martyrium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

tur, & prior Gairinus abstrahitur, patibu-
 lo alligatur, & lapidibus obrutus neca-
 tur. In hoc supplicio dicebat: *Domine*
Jesu! qui non venisti vocare justos sed
peccatores, suscipe animam servi tui, cui
mortem Martyrum morti similem, con-
cedere dignatus es! sic orans expiravit.

Sæculum VII
 A. C. 677.

§. LVIII.

S. Leodegarii Martyrium.

Sancti Leodegarii inimicis necdum eum
 vita privare ausis, quod ab Episcopis
 depositus non fuisset, per lacum tamen
 raptatur, in quo, cum lapillos auctissi-
 mos calcare cogeret, plantæ pedum e-
 jus cruenta dilaceratæ. Ademptis jam
 pridem oculis S. Viri labia quoque & lin-
 guam præscindunt, quo eum ad despera-
 tionem impellerent. Mox probrose ve-
 stibus spoliant, & nudum per lutum pla-
 tearum raptatum tandem strigoso equo
 imponunt, & Comiti Varingo custodien-
 dum tradunt. Ermenario ad S. Sympho-
 rianum Augustoduni Abbate ejus curam
 gerente, sanatæ sunt plagæ atque etiam
 posthac S. Episcopus loqui & verba pro-
 nunciare valuit, quod miraculum ab om-
 nibus habitum. Eum deinde Comes
 Varingus in patriam deductum tanquam
 Martyrem coluit, & in Monasterium Fes-
 canense misit, ubi duos annos commo-

Sup. n. 30.

Hist. Ecclesiast. Lib. IX. A a ra-

Sæculum VII raturus, obducta vulneribus cicatrice, Mo-
 A. C. 677. niales erudiebat, singulis diebus Sanctum
 Sacrificium offerebat, & sine intermis-
 sione orabat.

*to. 2. Act.
 p. 707.*

*vit. per A-
 non. 14.*

Inde S. Leodegarius scripsit Episto-
 lam consolatoriam ad Sigradam Matrem
 suam, quæ in Monasterio Dominæ No-
 stræ Sueffione habitum Monasticum in-
 duerat. In ea cum primis hortatur, ut
 inimicis ignoscat, & cum ipsi Fescani de-
 genti relatum fuisset, aliquos ex perfe-
 cutoribus suis criminum pœnas dedisse,
 tantum abfuit, ut lætaretur, ut potius la-
 crymas funderet, quod sine pœnitentia
 decessissent. Nam jussu Regis Theodo-
 rici & Ebroini, coacto multorum Episco-
 porum Concilio, aliqui Episcopi fuere
 condemnati. Diddoni, olim Episcopo
 Cabillonensi, caput rasum est, quod De-
 gradationis signum erat. Proscriptus
 deinde est, & tandem morte punitus.
 Vaimarus Dux Campaniæ, & postea Epis-
 copus Trecensis, cum Ebroini gratia ex-
 cidisset, diu cruciatus, postremo suspen-
 sus in patibulo crepuit.

Tandem jubente Ebroino S. Leode-
 garius ad Regiam deductus; quippe eum
 in judicio Episcoporum deponi volebat,
 ut ipsi deinceps Sanctum Sacrificium of-
 ferre non liceret. Accusatoribus iterum
 instantibus, ut se necis Regi Childerico
 illatæ reum fateretur, negavit constan-
 ter,

ter, Deum innocentiae suae testem invocans. Tum tunicam Sancti Episcopi a ^{Saeculum VII} A. C. 677. ^{S. Leodegarius necatur,} suprema parte usque ad infimam scindunt, quod etiam inter ceteras Depositionis Caeremonias fieri solebat, eumque manibus Chrodoberti, Comitis Palatii, tradunt cum mandato eum interficiendi. Ebroinus facile praevidens fore, ut Leodegarius inter Martyres coleretur, iussit, in Silvae imperviae latebris puteum investigari, in quem projiceretur, & corpus occisi ita occultari, ut inveniri non posset. Verum Chrodobertus commotus exhortationibus Viri Sancti, qui suis Virtutibus omnium hominum amorem & venerationem sibi conciliabat, non sustinuit morientem conspicerere, sed famulis quatuor in mandatis dedit, ut imperata facerent. Comitis Uxorem lacrymas diffluentem solabatur S. Leodegarius, promittens, futurum, ut Coelestem Benedictionem in se attraheret, si sepulturae suae curam in se susciperet.

Ergo quatuor satellites Episcopum in Silvam perducunt, & cum puteum nullum invenissent, tandem gradum sistunt, & tres pedibus ejus advolvuntur, veniam facti petentes. Vir Sanctus pro eis, in orationem se dedit, tum signo, ut convenerat, accepto, quartus orantis caput amputat. Percussor haud

Sæculum VII diu post a Dæmone obsessus, in ignem
 A. C. 677. infiliisse, & concrematus fuisse fertur.
 Chrodoberti Comitis Uxor Virum Sanctum in parvo Oratorio, loco, qui Sarcina dicebatur in Artesia, sepeliri curavit, unde postea ad Monasterium S. Maxentii in territorio Pictaviensi, ubi Abbas fuerat, translatus est.

Silva, in qua occisus est, prius Aquilina seu Ivelina dicta a multis Sæculis Leodegarii Nomen tenet, multæ etiam Ecclesiæ ad ejus honorem ædificatæ, & plurima patrata apud ejus sepulchrum referuntur miracula, ita ut pauci Viri Sancti in Francia Sanctum Leodegarium Nominis celebritate superent. Ecclesia eundem secundo die Octobr. inter Sanctos Martyres colit, atque anno 678. passus creditur.

v. Mabill.
 not. p. 705.

